

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΓΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Γυναικείος ύστερισμός.

—“Η γυναίκα μου, λέει, ο μίστερ Τζόνς, κάθε φορά που άκουγε τόν παραμυθό θύροδο την νύχτα, την έπιανε νευρική κοίσις. Νόμει ότι είνε κλέφτες... Φυσικά έγω άμέσως την διαβεβαίωνα ότι άν ήσαν κλέφτες δέν θύκαναν θύροδο...”

— Κι' αυτό την ήσυχάζε πειά ; ρωτάει ένας από τούς φίλους του.
— Δέν θαρρείσαι... Τώρα την πλάνει ή κρέσις... όταν δέν άκούη τίποτα.

Πώς τó κατόρθó.

Γ ζ α ρ σ ό ν . — Πώς καταλάβατε, κύριε, ότι έχοιμε προσλάβει νέο υπάλληλο γιά νά πλένη τά μάτια ;

Π ε λ ά τ η ς . — Τά διατυπώζα άποτυπώματα που βλέπω τίς τελευταίες μέρες στό πύτο μου είνε διαφορετικά !

Μουσικό αινί.

‘ Η μ ι κ ρ ή “ Ε λ σ η Μ α μιά, γιατί τραγουδάει έτσι ο μπαμπάς ;

‘ Η μ η τ έ ρ α . — Γιά νά κοιμηθί τó μωρό, παιδί μου.

‘ Η μ ι κ ρ ή “ Ε λ σ η. Καί θά πάψη νά τραγουδάη, όταν κοιμηθί τó μωρό ;

‘ Η μ η τ έ ρ α . — Ναί, παιδί μου.

‘ Η μ ι κ ρ ή “ Ε λ σ η. Τότε, μαμά, γιατί τó μωρό δέν κοιμάται άμέσως ;

‘Ομοιοπαθείς.

‘ Ο Ζ η τ ι ά ν ο ς . — Είμαι άπελπισμένος, κυρία. “Έχω νά φάω τρέις μέρες !

‘ Η κ υ ρ ί α (ή όποία κάνει δίαιτα).—“Άνοησίες ! “Έτσι κι' έγω αισθανόμουνά τον έαυτόν μου τίς πρώτες μέρες.

‘ Η λ ί ζ ι τ ω μ έ ν η κ υ ρ ί α (στόν άγοραστή χρυσού). Καί πόσο θά μου δώσετε γι' αυτά τά χρυσόψαρα ;

Μ α ί η . — Τάμαθες ; ‘Η κυρία Ντάσσερ ζητεί άπόζημίσαι 500 λαρών από την άσφάλεια γιά τó χέρι της που κόπηκε κατά τó τελευταίο σιδηροδρομικό δυστύχημα. Μου φαίνεται όμως ότι τó ποσό αυτό είνε υπερβολικό.

Φ α ί η . — “Ίσως μέ τó χέρι αυτό... νά επέβαλλε σιωπή στόν σύζυγό της !

Κατά τήν καταγραφή πτωχεύσαντος καταστήματος.

‘ Ο σ υ μ β ο λ α ι ο γ ρ ά φ ο ς . — Γράψε. “Ένα μπουκάλι κρασί Θήρας.

‘ Ο δ π ά λ λ η λ ο ς . — Δέν είνε Θήρας ; είνε τής Σάμου.

‘ Ο σ υ μ β ο λ α ι ο γ ρ ά φ ο ς . — Τής Σάμου ;!.. Γιά φέρ' τó έδδ !

Μετά πέντε λιπτά.

‘ Ο Ι δ ι ο ς . Γράψε: “Ένα μπουκάλλ... άδειανό !

Μιά νέα έξιμολογείται στόν πνευματικό της, ότι δέν έχει πίνει κανένα άμάρτημα. Σ' έβλες τίς έρωτήσεις του παπα, άπαντά άρνητικώς.

— Μά τότε, κορίτσα μου, τί ήλθε νά κάνης σέ μένα, τής λέει έκείνος μέ άδημονία. Πήγαινε πρώτα... νά άμαρτήσης και ύστερα ξανήχεται !

Μοντέρνα σινουζέσια.

‘ Η μ ε σ ί τ ρ α (στόν νεαρό Δόν Ζουάν). — Πιστοφάτε με, κύριε: Είνε πολύ πλούσια οικογένεια... ‘Η κόρη είνε χαριτωμένη και ο πατέρας της έχει ένα μεγάλο έργοστάσιο.

‘ Ο Δ ό ν Ζ ο υ ά ν . — “Έχετε καμιά φωτογραφία ;

— Τού >οριστού ;

— “Οχι... τού έργοστασίου !... ”

Π ο λ ύ . . . φ ρ ό ν ι μ α

— Γιά τó θεό—φωνίζει κάποιος στό φίλο του—τρελλάθηκες και θές νά πέσης στη θάλασσα μ' αυτή τή παγωνιά γιά νά σώσης τó καπέλλο σου ;!...

— ‘Ο γιαιτός μου άπαγόρευσε νά βγαίνω χωρίς καπέλλο, όσο είμαι χρονολογημένος. Τι θές λοιπόν νά κάνω ; άπαντά ό άλλος.

Κ ό κ κ α λ ο !

‘ Ο τολμηρός νέος : Δεσποινίς, θαρρώ πως έχοιμε συναντηθί κι' άλλ-

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τó «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν τήν διανομήν εις τούς άναγνώστας των σειράς περιφήμων άριστουργημάτων τής έξένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποία διανέμονται ήδη στους άναγνώστας τών περιοδικών μας, είνε τά ύπέροχα αισθηματικά άριστουργήματα :

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

“Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ

“Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ”

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ”

Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

“Όπως σάς ειχαμε είδοποιήσει, γιά ν' άποκτήσετε τά άριστουργημάτα μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τó «Μπουκέτο» ή τήν «Οικογένεια» 4 έκ τών δημοσιευμένων εις τήν 3ην σελίδα του έξωφύλλου δελτίων και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

Οί έν ταίς έπαρχίαις άναγνώσται μας θά προσκομίζουσι τά 4 δελτία και 8 δραχμάς εις τά ‘Υποπρακτορεία τών ‘Εφημερίδων και θά λαμβάνουν τά βιβλία των.

‘Επίσης άρχισε ή διανομή τού νέου αισθηματικού άριστουργήματος του ΑΛΦΡΕΔΟΥ, ΜΥΣΣΕ:

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ”

Προσεχώς θά κυκλοφορήσῃ

“Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ”

τῆς ΝΤΕΛΛΥ, κτλ. κτλ.

Οί έν τῷ ‘Εξωτερικῷ άναγνώστα τών περιοδικών μας πρέπει νά στέλλουν, μαζί με τά δελτία και τās 8 δραχμάς, και τά έξοδα άποστολῆς τών βιβλίων, και τοῦτο, διότι θά ήτο λίαν έπιζημία διά τó Γραφεῖόν μας μία τοκατή έπιδάρσις. Εις τās πόλεις του ‘Εξωτερικού όπου υπάρχουν ‘Υποπρακτορεία του Κεντρικοῦ Πρακτορείου ‘Αθηνών, οί άναγνώσται μας θά παραλάβουν τά βιβλία των από τούς κ. κ. υπερακότους.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα του έξωφύλλου.

λοτε.

‘Η Δεσποινίς : Πιθανόν... Κάποτε εργαζόμουν ως νοσοκόμος... σ'ένα φρενοκομείο !... ”

‘Ε ν τ ά ξ ε ι !

‘Ο σωφές του ταξί : Κύριε πόλιση, κάποιος ξέχασε αυτό τó ψάρι μέσα στό άμάξι μου. Τι πρέπει νά κάνω ;

‘Ο πόλιση : Θά τó πās στό τμήμα κι' άν εντός έξη μηνών δέν ζητηθί, μπορείς νά τó κρατήσης.

Τά μεσάνυχτα

‘Η σύζυγος : Χένρι ! Ξύπνα !... Κάποιος άνεβαίνει σιγά-σιγά τή σκάλα... Θά τού πετάξω τó άνοθοχείο στό κεφάλι !

‘Ο σύζυγος : Εδύχως που δέν είμαι έγώ !